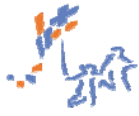

Juridisch bulletin

Parlementaire vragen en antwoorden 2002

Inhoud

1. Senaat.....	3
1.1 Vraag nr. 2075 van de heer Steverlynck d.d. 25 april 2002 (N.), <i>Vr. en Antw.</i> Senaat, 19 november 2002, nr. 2-63, p. 3554 (Zelfstandigen - Kinderbijslagregeling - Ontvoerde kinderen – Doorbetaling)	3
1.2 Vraag nr. 2153 van de heer Verreycken d.d. 3 juni 2002 (N.), <i>Vr. en Antw.</i> Senaat, 10 september 2002, nr. 2-59, p. 3266 (Kindergeld - Uitkering aan allochtonen – Richtlijnen).....	5
1.3 Vraag nr. 2272 van de heer Buysse d.d. 26 juli 2002 (N.), <i>Vr. en Antw.</i> Senaat, 17 december 2002, nr. 2-65, p. 3644 (Buitenschoolse kinderopvang - Fonds voor collectieve uitrustingen en diensten - Subsidies aan Nederlandstalige en Franstalige promotoren)	7
1.4 Vraag nr. 2315 van mevrouw de Bethune d.d. 8 augustus 2002, <i>Vr. en Antw.</i> Senaat, GZ 2002 - 2003, nr. 2-67, p. 3756 (Gelijkheid tussen vrouwen en mannen in het beleid – Implementatie van de strategische doelstellingen – Periode van september tot december 2001)	8
2. Kamer	9
2.1 Vraag nr. 434 van mevrouw Trees Pieters van 16 januari 2002 (N.), <i>Bull. Vr. en Antw.</i> Kamer, GZ 2001-2002, nr. 122, p. 15328 (Deeltijdse arbeid en deeltijds onderwijs voor minderjarige en voor meerderjarige studenten)	9
2.2 Vraag nr. 470 van mevrouw Els Van Weert van 25 maart 2002 (N.), <i>Bull. Vr. en Antw.</i> Kamer, GZ 2001 - 2002, nr. 121, p. 15178 (Verhoogde kinderbijslag voor wezen)	11
2.3 Vraag nr. 473 van de heer Guy Larcier van 8 april 2002 (Fr.), <i>Vr. en Antw.</i> Kamer 2001-2002, 17 september 2002, nr. 137, p. 17157 (Gecontroleerde kinderopvangdiensten – Statuut)	12
2.4 Vraag nr. 607 van mevrouw Els Van Weert van 25 juni 2002 (N.), <i>Vr. en Antw.</i> Kamer 2002-2003, 29 oktober 2002, nr. 142, p. 17949 (Geboorteregistratie)	15
2.5 Vraag nr. 522 van mevrouw Greta D'hondt van 30 juli 2002 (N.), <i>Vr. en Antw.</i> Kamer 2002-2003, 15 oktober 2002, nr. 140, p. 17713 (Kinderbijslagen - Supplement - Ongehuwde ouders - Kosten - Werkwijze – Controle).....	17

1. Senaat

- 1.1 Vraag nr. 2075 van de heer Steverlynck d.d. 25 april 2002 (N.), *Vr. en Antw. Senaat, 19 november 2002, nr. 2-63, p. 3554* (Zelfstandigen - Kinderbijslagregeling - Ontvoerde kinderen - Doorbetaling)

Indien een minderjarig kind ontvoerd wordt door een van de ouders en voor de ontvoering een klacht wordt ingediend of een aangifte gedaan bij de politiediensten of het parket, dan kan de kinderbijslag in de regeling van de werknemers voor ten hoogste vijf jaar verder uitbetaald worden alsof het kind nog zou deel uitmaken van het gezin of de instelling waar het verbleef tot de uitvoering.

Deze regeling werd uitgewerkt bij ministeriële beslissingen en werd aan de kinderbijslagfondsen voor loontrekkenden meegedeeld via de omzendbrief nr. 572 van 3 augustus 2001. Deze omzendbrief had uitwerking met ingang van 1 juli 1998.

Men deelt mij mee dat deze regeling nog niet zou uitgebreid zijn tot de kinderbijslagregeling der zelfstandigen.

Mag ik daarom aan de geachte minister vragen:

1. Werd de bedoelde regeling, zoals die van toepassing is in de kinderbijslagregeling voor werknemers reeds uitgebreid tot de kinderbijslagregeling in het stelsel van de zelfstandigen?
2. Zo ja, welke beschikkingen werden getroffen?
3. Zo neen, waarom werd nog geen regeling getroffen en wanneer zal de minister de nodige maatregelen nemen?

Antwoord:

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen heb ik de eer hem volgende informatie te verstrekken.

In het stelsel van gezinsbijslagen voor zelfstandigen bestaat er geen algemene afwijking die de voortzetting toelaat van bijslagen aan de ouder van wie het kind werd opgevoed door de andere ouder.

Gezien het uitzonderlijk karakter van dit soort van situatie, werd het niet nuttig geacht een dergelijke maatregel te nemen die een wijziging van het koninklijk besluit van 8 april 1976 zou vereisen.

Een individuele afwijking is evenwel mogelijk.

Zo werd februari 2002 een geval voorgelegd aan mijn diensten. Een afwijking werd toegestaan ten gunste van de moeder van wie de kinderen werden ontvoerd en door hun vader meegenomen naar Marokko. De beslissing tot afwijking, waarvan een kopie is bijgevoegd, is geïnspireerd op omzendbrief nr. 572 waarnaar de heer Steverlynck verwijst.

1.2 Vraag nr. 2153 van de heer Verreycken d.d. 3 juni 2002 (N.), *Vr. en Antw. Senaat*, 10 september 2002, nr. 2-59, p. 3266 (Kindergeld - Uitkering aan allochtonen – Richtlijnen)

Een allochtone medewerkster van de krant *De Morgen* getuigde op 28 mei 2002 vanuit haar ervaring als bankbediende, dat allochtone mannen cheques met kindergeld tot 2 000 euro, op naam van hun echtgenote, komen innen met de identiteitskaart van hun vrouw, en het geld dan meteen overschrijven naar Marokko.

Conclusie van de allochtone medewerkster: “Dat betekent dat die vrouw geen enkel inkomen in handen krijgt. Om in Marokko de grote mijnheer uit te hangen, laten die mannen dus hun gezin hier armoede lijden.”

De wet zou vereisen dat de vrouw persoonlijk aanwezig is, doch banken zouden daarmee geen rekening houden.

Graag had ik van de geachte minister antwoord gekregen op volgende vragen:

1. Worden alle cheques inzake kinderbijslag inderdaad afgeleverd op naam van de echtgenote? Op welke wettelijke bepaling berust dit?
2. Welke persoon kan deze cheques gaan innen bij een bank? Is er een wettelijke bepaling die verplicht dat dit de persoon moet zijn die met naam op de cheque vermeld staat?
3. Wordt deze wettelijke bepaling door de banken nageleefd? Zo neen, waarom niet?
4. Worden de regels inzake volmacht door de banken strikt nageleefd? Zo neen, waarom niet?
5. Zal de minister de nodige maatregelen treffen en de bevoegde instanties vragen de nodige richtlijnen te geven aan de banken opdat deze wettelijke regel wel degelijk strikt wordt nageleefd?

Antwoord:

Ik heb de eer aan het geachte lid het volgende antwoord mee te delen.

— Wat de eerste vraag betreft, kan ik u meedelen dat artikel 69 van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders de bijslagtrekkende van de gezinsbijslag aanduidt in het stelsel der werknemers. Dit is de persoon die de gezinsbijslag ontvangt.

Paragraaf 1, eerste, tweede en derde lid, van dit artikel luidt als volgt:

De kinderbijslag en het kraamgeld worden uitgekeerd aan de moeder. Als de moeder het kind niet daadwerkelijk opvoedt, wordt de kinderbijslag betaald aan de natuurlijke of rechtspersoon die deze rol vervult.

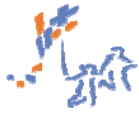
Wanneer de twee ouders die niet samenwonen het ouderlijk gezag gezamenlijk uitoefenen in de zin van artikel 374 van het Burgerlijk Wetboek en het kind niet uitsluitend of hoofdzakelijk door een andere bijslagtrekkende wordt opgevoed, wordt de kinderbijslag integraal aan de moeder uitbetaald. Toch wordt de kinderbijslag op zijn vraag integraal aan de vader uitbetaald, wanneer het kind en hijzelf dezelfde hoofdverblijfplaats hebben in de zin van artikel 3, eerste lid, 5°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen. Op verzoek van de beide ouders kan de uitbetaling gebeuren op een rekening waartoe beiden toegang hebben. Wanneer de ouders niet overeenkomen over de toekenning van de kinderbijslag, kunnen zij de arbeidsrechtbank vragen om de bijslagtrekkende aan te duiden en dit in het belang van het kind.

In de praktijk komt het erop neer dat de kinderbijslag meestal aan de moeder wordt uitbetaald.

De wettelijke bijslagtrekkende (dus meestal de moeder) kiest de betaalwijze van de kinderbijslag: storting op zijn/haar bankrekening of betaling per circulaire cheque.

Wanneer de kinderbijslag per circulaire cheque wordt betaald, wordt deze betaaltitel altijd op naam van de bijslagtrekkende opgemaakt en opgestuurd naar zijn/haar plaats.

— De controle op het correct handelen van de financiële instellingen behoort uiteraard niet tot de bevoegdheid van de kinderbijslaginstellingen en de bevoegde voogdijministers terzake zijn de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek en de minister van Financiën.

- 1.3 Vraag nr. 2272 van de heer Buysse d.d. 26 juli 2002 (N.), *Vr. en Antw. Senaat*, 17 december 2002, nr. 2-65, p. 3644 (Buitenschoolse kinderopvang - Fonds voor collectieve uitrustingen en diensten - Subsidies aan Nederlandstalige en Franstalige promotoren)

In het kader van het 'Fonds voor collectieve uitrustingen en diensten' worden bepaalde projecten gefinancierd in verband met buitenschoolse kinderopvang. In het verleden werd er reeds vastgesteld dat er vrij grote verschillen waren in de uitgekeerde subsidies aan de Nederlandstalige en de Franstalige promotoren.

Graag had ik van de geachte minister vernomen:

- welke projecten er tot stand zijn gekomen per gemeenschap (in 1998, 1999 en 2000);
- en welk bedrag per project werd gespendeerd.

Antwoord:

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid hierna een overzicht te bezorgen met betrekking tot de verdeling van de middelen over Nederlandstalige en Franstalige projecten.

Gelet op de omvang van informatie die een uitsplitsing per project oplevert, heb ik er mij toe beperkt om in dit overzicht zowel voor de Nederlandstalige als de Franstalige projecten het dienstjaar, het totaal aantal projecten als het totaal bedrag van de subsidies te vermelden.

Volledigheidshalve worden ook de cijfers voor het dienstjaar 2001 vermeld.

Nederlandstalige projecten

Dienstjaar	Aantal projecten	Toelagen (in euro)
1998	273	11 525 661,12
1999	245	15 655 926,31
2000	268	19 514 421,92
2001 (raming)	271	22 364 531,07

Franstalige projecten

Dienstjaar	Aantal projecten	Toelagen (in euro)
1998	230	22 065 486,26
1999	171	19 450 734,07
2000	164	19 832 893,46
2001 (raming)	155	20 676 085,70

- 1.4 Vraag nr. 2315 van mevrouw de Bethune d.d. 8 augustus 2002, Vr. en Antw. Senaat, GZ 2002 - 2003, nr. 2-67, p. 3756 (Gelijkheid tussen vrouwen en mannen in het beleid – Implementatie van de strategische doelstellingen – Periode van september tot december 2001)

De Ministerraad heeft in januari 2001 een beslissing genomen om de gelijke kansen voor mannen en vrouwen in zijn beleid te stroomlijnen overeenkomstig de aanbevelingen van de Wereldvrouwenconferentie in Peking (1995).

Om die gelijkheid te bereiken verbond ook u zich ertoe één of meerdere concrete en strategische doelstellingen te realiseren inzake gelijke kansen voor vrouwen en mannen.

Kan u mij laten weten welke stappen u reeds ondernomen heeft in het laatste kwartaal van het jaar (september tot december 2001) om de strategische doelstellingen in te vullen?

Graag kreeg ik een antwoord op de volgende vragen:

1. Welke planning maakte u?
2. Hoe verzekerde u de tenuitvoerlegging tot nu toe; welke concrete stappen werden er gezet; welke vergaderingen werden er gehouden; welke budgetten werden er vrijgemaakt?
3. Bestaan er reeds strategieën ter opvolging of ter evaluatie?

Antwoord:

In antwoord op de vraag van het geachte lid meen ik het volgende te moeten meedelen.

(...)

Tevens wens ik hier nog een aantal verwezenlijkingen te vermelden die in deze periode tot stand kwamen en die een illustratie zijn van het belang dat ik hecht aan de integratie van het genderperspectief in beleidsmaatregelen.

a) In het stelsel van de gewaarborgde kinderbijslag werden de tussengrenzen afgeschaft. Dit betekent dat het bedrag van de toegekende kinderbijslag niet meer gefractioneerd wordt in functie van de hoegrootheid van de bestaansmiddelen. Vanaf 1 oktober 2001 wordt dus de totaliteit van het bedrag uitbetaald wanneer men de bovengrens van de bestaansmiddelen niet overschrijdt.

Aangezien armoede en eenoudergezinnen bestaande uit vrouw en kind nauw verbonden zijn, kan deze maatregel beschouwd worden als een beleidsmaatregel gevoerd overeenkomstig de doelstellingen van de vierde wereldconferentie voor vrouwen.

(...)

2. Kamer

- 2.1 Vraag nr. 434 van mevrouw Trees Pieters van 16 januari 2002 (N.), *Bull. Vr. en Antw. Kamer*, GZ 2001-2002, nr. 122, p. 15328 (Deeltijdse arbeid en deeltijds onderwijs voor minderjarige en voor meerderjarige studenten)

Naar verluidt hebben studenten die “leermoe” zijn, voortaan de mogelijkheid om louter praktijkgericht deeltijds onderwijs te volgen. Naast een tweedaagse opleiding in vrije centra voor deeltijds onderwijs bestaat voor die al dan niet nog leerplichtige jongeren ook de kans om drie dagen per week te werken. Met de geïnteresseerde werkgevers die meestal ressorteren onder het paritair comité nr. 218.000 (bedienden) wordt een “arbeidsovereenkomst voor deeltijdse arbeid met opleiding” voor onbepaalde duur gesloten, evenwel voorafgegaan door een soortgelijk contract met een beding van proeftijd.

Terzake rijzen de onderstaande “algemene” praktische vragen in verband met de werkgevers en de werknemers die tot dit paritair comité van de bedienden behoren.

(Hieronder zijn enkel de voor de kinderbijslagsector relevante vragen en antwoorden opgenomen)

- (1) Welke specifieke wettelijke en reglementaire bepalingen zijn op deze arbeidsovereenkomsten voor bedienden en op die werkgevers en werknemers respectievelijk allemaal van strikte toepassing?

Antwoord: Het koninklijk besluit nr. 495 van 31 december 1986 voert een stelsel in van alternerende tewerkstelling en opleiding om de inschakeling van jongeren tussen 18 en 25 jaar in het beroepsleven te bevorderen. Het systeem is zowel op arbeiders als op bedienden van toepassing.

- (9) In welke mate, hoe lang en onder welke wettelijke of reglementaire voorwaarden kunnen de al dan niet alleenstaande ouder(s) nog verder aanspraak blijven maken op het recht op kinderbijslag?

Antwoord: Inzake de regeling voor de kinderbijslag kan ik het geachte lid mededelen dat, overeenkomstig artikel 62, § 1, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, deze kinderbijslag zonder onderwijsvoorwaarden en inkomensgrenzen wordt toegekend ten behoeve van het kind tot 31 augustus van het kalenderjaar in de loop waarvan het de leeftijd van 18 jaar bereikt.

Ik kan bovendien mededelen dat, overeenkomstig artikel 1bis, van het koninklijk besluit van 30 december 1975 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder kinderbijslag wordt verleend ten behoeve van het kind dat onderwijs volgt, bedoelde kinderbijslag wordt verleend ten behoeve van het niet meer leerplichtige kind dat hetzij een vorm van deeltijds secundair onderwijs volgt, zoals ingericht onder de voorwaarden voorgeschreven door de gemeenschappen, hetzij, onverminderd de toepassing van artikel 62, § 2, van voormelde samengeordende wetten (in principe leerling in de middenstandsvorming), een erkende vorming volgt bedoeld bij artikel 2 van de wet van 29 juni 1983 betreffende de leerplicht.

Deze kinderen zijn gerechtigd op kinderbijslag indien hun brutoloon of sociale uitkering heden niet meer bedraagt dan 409,03 euro per maand.

Om als jongere rechtgevend te blijven op kinderbijslag is het zonder belang dat de ouder al dan niet alleenstaande is.

2.2 Vraag nr. 470 van mevrouw Els Van Weert van 25 maart 2002 (N.), *Bull. Vr. en Antw.*
Kamer, GZ 2001 - 2002, nr. 121, p. 15178 (Verhoogde kinderbijslag voor wezen)

Krachtens artikel 56bis, § 2, van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders verliezen wezen hun recht op verhoogde kinderbijslag, zoals bepaald in artikel 50bis, wanneer hun overlevende vader of moeder een nieuw huwelijk aangaat of een nieuw feitelijk gezin sticht met een persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad.

Hoeveel weeskinderen verliezen jaarlijks hun verhoogde kinderbijslag omdat de overlevende ouder gaat samenwonen of huwt met een nieuwe partner?

Antwoord:

In antwoord op bovenvermelde vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen omtrent de kinderbijslag voor de wees in het stelsel voor werknemers.

In juni 1991 waren er 5 927 weeskinderen die de gewone schaal genoten, terwijl dit aantal in juni 2001 6 429 weeskinderen bedroeg. Dit betekent dat het aantal wezen die de gewone schaal genieten in verhouding tot het totaal aantal wezen gestegen is van 10,27 % (juni 1991) tot 12,25 % (juni 2001).

Wat de weeskinderen betreft die de verhoogde schaal genieten, bedroeg hun aantal in juni 1991 51 763 eenheden en in juni 2001 46 051 eenheden. Dit betekent dat het aantal wezen die de verhoogde schaal genieten in verhouding tot het totaal aantal wezen gedaald is van 89,72 % (juni 1991) tot 87,75 % (juni 2001).

Er zijn geen statistieken over de jaarlijkse in- en uitstroom tussen de beide categorieën van weeskinderen onderling.

2.3 Vraag nr. 473 van de heer Guy Larcier van 8 april 2002 (Fr.), *Vr. en Antw. Kamer 2001-2002*, 17 september 2002, nr. 137, p. 17157 (Gecontroleerde kinderopvangdiensten – Statuut)

In december 2000 vestigde de “Baby Service du Luxembourg”, een vereniging van gecontroleerde onthaalouders, de aandacht van de federale volksvertegenwoordigers op het ontbreken van statuut voor de gecontroleerde onthaalmoeders.

Sedertdien heeft uw wetsontwerp dat ertoe strekt die onthaalouders een sociaal statuut te verlenen vooruitgang geboekt. Na de interkabinettenbespreking wordt het ontwerp nu onderzocht door de Nationale Arbeidsraad.

Voor heel wat mensen die actief zijn in deze sector is dit voorstel van sociaal statuut (persoonlijke dekking voor pensioen, ziekteverzekering) weliswaar een eerste stap, maar op bepaalde punten (geen vakantiegeld, geen kinderbijslag en vooral geen financiële zekerheid) is het nog verre van toereikend.

Toch is het belangrijk haast te zetten achter de procedure want er is een schrijnend tekort aan gecontroleerde kinderopvangdiensten. Wegens het gebrek aan een afdoend statuut is het moeilijk nieuwe onthaalmoeders te vinden.

Rechtstreeks gevolg: er zijn te weinig plaatsen om kinderen op te vangen!

1. Kunt u mij zeggen in welke fase dit dossier zich momenteel bevindt?
2. Wanneer kunnen de eerste concrete resultaten van dit wetsontwerp worden verwacht?
3. En wanneer komt er een degelijk - volledig en professioneel - statuut voor de gecontroleerde onthaalmoeder?

Antwoord:

1. Ik heb de eer het geachte lid te antwoorden dat de Ministerraad op 19 juli 2002 de problematiek van het sociaal statuut voor onthaalouders behandelde.

Het sociaal statuut voor de onthaalouders bestaat uit een voorontwerp van wet houdende diverse maatregelen betreffende de sociale bescherming van onthaalouders en uit een ontwerp van koninklijk besluit tot aanvulling van het koninklijk besluit van 26 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders. Het is de bedoeling voor alle onthaalouders het recht te openen op een sociale bescherming, mits het betalen van persoonlijke bijdragen.

De Ministerraad stemde ermee in zowel het voorontwerp van wet als het ontwerp van koninklijk besluit aan de Raad van State voor te leggen voor advies.

- a) Het voorontwerp van wet houdende diverse maatregelen betreffende de sociale bescherming van onthaalouders.

Het voorontwerp van wet bevat de nodige wettelijke wijzigingen voor het nieuw en specifiek vervangingsinkomen en een wettelijke basis voor het systeem van vrijstelling van werkgeversbijdragen.

Het vervangingsinkomen is een uitkering betaald door de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening en de erkende uitbetalingsinstellingen voor onvolledige tewerkstelling. Het gebeurt immers dat onthaalouders geconfronteerd worden met situaties waarin de kinderen die opgevangen worden niet aanwezig zijn en dit buiten de wil van de onthaalouders om (bijvoorbeeld bij ziekte van het kind). Voor deze situaties wordt een speciale vergoeding voorzien, afhankelijk van het aantal afwezigheidsdagen van het kind. Er is eveneens reeds een ontwerp van koninklijk besluit dat de nodige uitvoering geeft aan deze wettelijke bepalingen. Aangezien werkloosheid een bevoegdheid is van mijn collega in de federale regering, mevrouw Laurette Onkelinx, dien ik u voor deze aspecten van de sociale bescherming sui generis ten voordele van de onthaalouders naar mijn collega te verwijzen.

De sociale bescherming maakt de onthaalouders niet langer afhankelijk van afgeleide rechten (dus via hun echtgenoot) en schept de mogelijkheid voor ongehuwde personen om ook onthaalouder te worden met een degelijke sociale bescherming: recht, te persoonlijke titel, op de verzekering geneeskundige verzorging, arbeidsongeschiktheid, arbeidsongevallen en beroepsziekten. Ze hebben eveneens recht op kinderbijslag (dus ook inbegrepen de geboorte- en adoptiepremie) en bouwen pensioenrechten op zoals de werknemers in het algemeen stelsel.

De berekening van de sociale bijdragen evenals van de uitkeringen waarop de onthaalouders in het kader van de sociale bescherming recht hebben, gebeurt op basis van een fictief loon, met name het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen. De bijdragen en uitkeringen worden dus niet berekend op basis van de reëel ontvangen onkostenvergoeding. Toch bestaat er een band tussen, enerzijds, de reële activiteit van de onthaalouder en, anderzijds, de verschuldigde bijdragen en de uitkeringen waarop de onthaalouder recht heeft.

De omkaderende diensten, en dus onrechtstreeks de gemeenschappen die onder andere de voorwaarden voor erkenning en subsidiëring bepalen, genieten van een specifieke vermindering van de werkgeversbijdragen. De onthaalouders staan zelf in voor de betaling van de persoonlijke bijdragen: met de vermindering van de persoonlijke bijdragen, bedragen de persoonlijke bijdragen gemiddeld 5,5 % van de ontvangen onkostenvergoeding.

- b) Het ontwerp van koninklijk besluit tot aanvulling van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Het ontwerp van koninklijk besluit bevat de vereiste wijzigingen aan het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, zodat de onthaalouders bepaalde rechten kunnen opbouwen in het stelsel van de sociale zekerheid der werknemers (verzekering geneeskundige verzorging, arbeidsongeschiktheid, arbeidsongevallen en beroepsziekten, kinderbijslag en pensioen).

2. Het is mijn bedoeling om het stelsel in werking te laten treden voor 1 april 2003.

3. In zijn advies van 12 juni 2002, onthaalt de Nationale Arbeidsraad het ontwerp van sociale bescherming sui generis ten voordele van de onthaalouders gunstig, onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat het voorlopig zou goedgekeurd worden in afwachting van een verdere juridische invulling van de organisatie van het werk van de onthaalouders.

Vermits de organisatie van het werk van de onthaalouders geen federale bevoegdheid uitmaakt, maar wel onder de bevoegdheid van de gemeenschappen valt, is het evenwel niet aan de federale overheid om in deze wet de termijn te bepalen waarbinnen een nieuw statuut van kracht zal zijn. Daarom voorziet het voorontwerp van wet ten laatste vijf jaar na de inwerkingtreding van deze wet in een evaluatie van de kwaliteit van de geboden sociale dekking, en van de eventuele weerslag op de evolutie van het aanbod van onthaalplaatsen via de onthaalouders.

2.4 Vraag nr. 607 van mevrouw Els Van Weert van 25 juni 2002 (N.), *Vr. en Antw. Kamer* 2002-2003, 29 oktober 2002, nr. 142, p. 17949 (Geboorteregistratie)

Op 4 juni 2002 werd in New York het Unicefrapport "*Birth registration: right from the start*" bekendgemaakt. Daaruit blijkt dat 50 miljoen kinderen - meer dan 40 % van de pasgeborenen - hun leven starten zonder een officiële naam of nationaliteit.

Zelfs in de geïndustrialiseerde landen glippen nog twee op honderd kinderen door het net. Die worden dus niet ingeschreven en bestaan officieel niet. Het belang van geboorteregistratie wordt nog al te vaak onderschat. Zo'n registratie heeft niet alleen implicaties voor het kind zelf, maar ook voor het hele maatschappelijke gebeuren.

1.
 - a) Bestaan er in België schattingen over het aantal kinderen dat niet geregistreerd werd gedurende de voorbije drie jaar?
 - b) Wat is de evolutie hierin gedurende de jongste jaren?
2.
 - a) Wat wordt er preventief gedaan om de registratie volledig waterdicht te krijgen?
 - b) Hoe pakt men het probleem van de niet-registratie aan, zo het een probleem is in België?

Antwoord:

Als antwoord op haar parlementaire vraag kan ik aan het geachte lid het volgende antwoorden.

Elke geboorte op het Belgisch grondgebied in een verpleeginrichting maakt, krachtens artikel 56, § 1, laatste lid, van het Burgerlijk Wetboek het voorwerp uit van een geboorteaangifte gericht aan de gemeente, waar de gebeurtenis heeft plaatsgevonden. Deze geboorteaangifte wordt opgemaakt door de directie van het ziekenhuis.

In een normale situatie komen de ouders hun kind aangeven binnen vijftien dagen na de geboorte en ondertekenen dan de eigenlijke geboorteakte. Bij gebreke van deze wordt de directeur van het ziekenhuis verzocht om dit te doen (artikel 56, § 3, van het Burgerlijk Wetboek).

De gemeente waar de geboorte plaatsvond stuurt de gegevens door aan de gemeente waar de familie ingeschreven is. De inschrijving van de pasgeborene in het Rijksregister van de natuurlijke personen kan dan plaatshebben.

Het is dus onmogelijk dat een geboorte die plaatsheeft in een verpleeginrichting, niet zou gekend zijn. In elk geval wordt het kind opgenomen in het geboorteregister.

Wanneer de ouders echter clandestien in België binnenkomen of verblijven, met kinderen die niet geboren zijn in een verpleeginrichting, hebben de Belgische overheden uiteraard geen kennis van hun bestaan.

Wanneer bij een aanvraag om regularisatie van hun verblijf bij de algemene directie van de Dienst Vreemdelingenzaken, de ouders beweren kinderen te hebben die in België zijn geboren, maar van wier geboorte geen aangifte werd gedaan, zal de raadkamer, na onderzoek door het parket, een beschikking geven die de geboorteakte vervangt. De gemeente dient te schrijven naar de procureur des Konings om de rechtshandeling op gang te brengen.

Om een antwoord te geven op de gestelde vragen:

1. Naar mijn weten bestaat er geen statistiek betreffende het aantal niet-geregistreerde kinderen, aangezien ze per definitie niet gekend zijn.
2. Het is nogal moeilijk om dit soort triestige situaties te voorkomen, daar zij verbonden zijn met de onzekerheid en de evolutie van de migratiestromen, die nooit definitief onder controle zullen kunnen worden gehouden. Ten gevolge van de geboorteaangifte, die verricht wordt door het ziekenhuis, en met uitzondering van de geboorten van de kinderen van Belgische ouders die plaatsvonden buiten een verpleeginrichting en waarvan er geen verklaring werd gedaan, zijn de niet-geregistreerde kinderen vooral en ongelukkig terug te vinden onder de vreemdelingen.

De wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, alsmede sommige bepalingen van internationaal recht maken het nochtans mogelijk, onder nauwkeurig bepaalde voorwaarden en op verzoek van de betrokkenen, de administratieve toestand van sommige vreemdelingen te regulariseren en kinderen uit de clandestiniteit te halen.

- 2.5 Vraag nr. 522 van mevrouw Greta D'hondt van 30 juli 2002 (N.), *Vr. en Antw. Kamer 2002-2003, 15 oktober 2002, nr. 140, p. 17713* (Kinderbijslagen - Supplement - Ongehuwde ouders - Kosten - Werkwijze - Controle)

De minister heeft laten verstaan dat een koninklijk besluit zal gepubliceerd worden (wellicht op 1 augustus 2002 zou dit koninklijk besluit in werking treden) waarin voorzien wordt dat een sociaal supplement op de kinderbijslag wordt toegekend voor kinderen van ongehuwde ouders die uit elkaar zijn gegaan. Momenteel wordt een dergelijk supplement uitbetaald aan gescheiden ouders als deze gehuwd zijn of waren.

In de mededeling van de minister worden kandidaat gegadigden opgeroepen om contact op te nemen met het kinderbijslagfonds of met de laatste werkgever.

1. Welke meerkost zal dit voor de sociale zekerheid met zich meebrengen?
2. Welke raming werd gemaakt van het aantal kinderen dat voor deze maatregel in aanmerking zal komen?
3.
 - a) Is het de bedoeling dat de personen die hiervoor in aanmerking komen daartoe zelf actie moeten ondernemen?
 - b) Is de kans dan niet groot dat de sociaal zwakkeren in onze samenleving in mindere mate gebruik zullen maken van dit voordeel?
 - c) Zal de minister acties ondernemen om betrokkenen in te lichten?
4.
 - a) Wat indien niet-gehuwde ouders uit mekaar gaan en op een later tijdstip een nieuw samenlevingsverband aangaan met een andere partner?
 - b) Moet de betrokken ouder daarvan zelf melding maken aan het kinderbijslagfonds?
5. Op welke wijze zal een efficiënte en doelmatige controle georganiseerd worden op deze maatregel?
6. Kan u mij de regels met betrekking tot de bewijsvoering meedelen?

Antwoord:

Ik heb de eer het geachte lid te informeren dat het koninklijk besluit van 16 juli 2002 tot wijziging van het koninklijk besluit van 12 april 1984 tot uitvoering van de artikelen 42bis en 56, § 2, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, gepubliceerd werd in het Belgisch Staatsblad van 31 juli 2002 en van kracht werd op 1 augustus 2002.

Het koninklijk besluit heeft als gevolg dat gehuwde en ongehuwde, gescheiden levende ouders gelijk behandeld worden bij de toekenning van een hoger bedrag aan kinderbijslag. Het koninklijk besluit van 12 april 1984 bepaalde immers dat gehuwde ouders die uit elkaar gingen of scheidden, onder bepaalde voorwaarden konden genieten van bijkomende sociale bijlagen. Het regelde echter niets voor ongehuwde ouders die gescheiden leefden of uit elkaar gingen na samengewoond te hebben.

Alle gezinnen waarop de nieuwe maatregel betrekking kan hebben, zullen gecontacteerd worden door hun kinderbijslagfonds om hun rechten te doen gelden.

Verder kan er op de vragen van het geachte lid het volgende geantwoord worden:

1. De jaarlijkse kost van de nieuwe maatregel wordt geraamd op 1 057 000 euro per jaar.
2. Het aantal betrokken kinderen wordt geschat op 2 600.
3.
 - a) De betrokken personen dienen enkel te reageren op de uitnodiging van hun kinderbijslagfonds;
 - b) Alle niet-gehuwde en niet-samenwonende bijslagtrekkenden die de gewone kinderbijslag ontvangen via een rechthebbende die gepensioneerd is of langer dan zes maanden ziek of werkloos, zullen zonder uitzondering geïnformeerd worden;
 - c) Een perscommuniqué werd op 15 juli 2002 opgesteld teneinde de gezinnen te informeren over de nieuwe genomen maatregelen. Daarnaast heeft de RKW de fondsen verzocht elk gezin per standaardbrief op hun eventuele rechten te wijzen.
4.
 - a) De bijslagtrekkende ouder die gescheiden leeft van de rechthebbende ouder, mag niet trouwen of een feitelijk gezin vormen: het betreft een van de toekenningsvoorwaarden van de bijkomende sociale bijslag;
 - b) Het kinderbijslagfonds wordt best onmiddellijk geïnformeerd om de terugvordering van eventueel onverschuldigde sommen te vermijden.
5. De controle voor de betrokken groep rechthebbenden zal op de klassieke manier gebeuren via een vragenlijst, eventueel aangevuld met een huisbezoek. De wijzigingen in het Rijksregister worden automatisch doorgegeven aan het kinderbijslagfonds.
6. De bijslagtrekkende moet het juiste formulier invullen op het moment van het onderzoek naar het recht op de bijkomende sociale bijslag en zal dan jaarlijks een controlevragenlijst toegestuurd krijgen.